திருப்பாவை

கு.ப
1245

கழக வெளியீடு

கழக வெளியீடு: ௭௬௬

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே இராமாநுசாய நம.

ஸ்ரீ ஆண்டாள்

அருளிய

திருப்பாவை

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்.
திருநெல்வேலி :: சென்னை-1

V...ACKSHMI Book Depot, 148, Galle Road, WELLAWATTE

பதிப்புரை

நூல்

"**திருப்பாவை**" தென்தமிழ்த் திருநாட்டுத் தெய்வநாட்டம் மிக்குள்ள சான்றோர் பலரும் தெய்வத் தொழுகையும், வேண்டுவன அத்தெய்வத்தின்பால் வேண்டிப்பெறுதலும் கடப்பாடாக வுடையர். கன்னிப்பெண்கள் நல்ல மணவாளரைப்பெற்று வாழும் பொருட்டு '**மார்கழித்திங்கள் மதி** நிறைந்த நன்னாளால்' திருவருளாற்றலை வைகறையில் நீராடிக் கூடி வழிபடுவர். அஃதொரு பெரு நோன்பாகக் கொண்டாடப்பெறும். அந் நோன்பிற்குப் 'பாவை நோன்பு' என்று பெயர். அந் நோன்பின் பொதுப்பயன் நல்ல மழைபெய்து நாடு செழித்தல். அதனால் இது திரு என்னும் அடைபெற்றுத் திருப்பாவை என வழங்குவதாயிற்று. திருமாலடியார்கள் ஆழ்வார் எனப் பெறுவர். அவருள் ஒருவர் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்ப் பெரியாழ்வார்தம் செல்வமகளார் ஆண்டாள். அவ்வம்மையார் அருளியது இத் திருப்பாவை.

உள்ளுறை

'திருப்பாவை'யின்கண் உள்ள உள்ளுறை விரிவாக ஆராய வேண்டுவது. சுருக்கமாகத் தருகின்றோம். ஒன்றுமுதல் ஐந்து வரை முறையே பறைதரல், பாவை நோன்பு, மழை வேண்டல், மழையொப்பு, கண்ணன் பிறப்பு முதலியன கூறுவனவாகும். ஆறும் பாட்டு முதல் பதினைந்தாம் பாட்டுவரை பத்துப் பாட்டுக்கள் கன்னிப்பெண் ஒருவரை ஒருவர் எழுப்ப எழுந்து ஒன்றுசேர்வதைக் குறிப்பன. 16 முதல் 22 வரை அனைவர்களும் சென்று நந்தகோபர் மாளிகையில் கண்ணனை எழுப்புதல் குறிப்பன. 23 முதல் 30 வரை முறையே கட்டில் வேண்டல், போற்றி, வரலாறு, நோன்புத்தொன்மை, இம்மை வாழ்வு, ஒத்தகுலம், அடிமைச் சிறப்பு, திருக்காப்புக் கூறுவன.

கண்ணபிரான் எல்லாப் பொருள்களிலும் விரவியிருப்பினும் கிளந்தெடுத்துக் கூறுவன சிலவுள. அவற்றுள் ஒன்று மார்கழித் திங்கள். இத் திங்கள் முப்பது நாளும் இஃது ஓதப்படுகின்றது. எல்லார்க்கும் பயன்படுமாறு இனிய எளிய முறையில் உரையுடன் இது வெளிவருகின்றது. இவ்வுரையினை அன்புடன் நோக்கிச், செப்பஞ்செய்துதவிய திருவாட்டி பண்டிதை கிருஷ்ணவேணியம்மையார்க்கு எங்கள் நன்றி உரித்தாகுக. இந்நூலை யாவரும் வாங்கியும் வாங்குவித்தும் ஓதிப் பயன்பெற்றின்புறுவார்களாக.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளிய

திருப்பாவை

உய்யக்கொண்டார் அருளிய ஆண்டாள் வணக்கம்

அன்ன வயற்புதுவை ஆண்டா ளரங்கற்குப்
பன்னு திருப்பாவை பல்பதியம்—இன்னிசையால்
பாடிக் கொடுத்தாள் நற் பாமாலை பூமாலை
சூடிக் கொடுத்தாளைச் சொல்லு.

பாவை நோன்பாளர் பாடி நீராட அழைத்தல்

மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப் போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்!
சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்!
கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன்குமரன்
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம்
கார்மேனிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்
நாரா யணனே நமக்கே பறைதருவான்
பாரோர் புகழப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) நேரிழையீர் - அழகிய அணிகலங்களை யுடையவர்களே, **சீர்... சிறுமீர்காள்** - செல்வமிக்க திருஆய்ப்பாடியில் தொண்டுசெய்யும் செல்வத்தையும் கன்னிப் பருவத்தையும் உடையவர்களே, **மார்கழித்.. நன்னாளால்** - மாதங்களில் சிறந்த மார்கழித் திங்களில் முழுநிலாவாகிய நல்ல முழுத்த நாளிலே, **கூர்...குமரன்** - கூர்மையான வேலையுடையவனும், பகைவர்களுக்குக் கொடுமை செய்பவனும் ஆன, நந்தகோபனுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்தவனும், **ஏரார்ந்த...சிங்கம்** - அழகு நிறைந்த கண்களையுடைய யசோதைப் பிராட்டிக்கு இளஞ்சிங்கம் போன்றவனும், **கார்...முகத்தான்**-காளமேகம் போன்ற திருமேனியையும், செந்தாமரை போன்ற கண்ணையும் ஞாயிறு திங்கள் போன்ற திருமுகத்தையும் உடைய, **நாரா...படிந்து** - எல்லாம் வல்ல நாரயணனே நாம் விரும்பிய வரத்தை நமக்கே தந்தருள்வான்; உலகோர் கொண்டாடுமாறு இந் நோன்பிலே ஈடுபட்டு, **நீராட... போதுமினோ** - நீராட விரும்புகின்றவர் வாருங்கள்.

(எல், ஓர் - அசைகள். எம்பாவாய்: எம் பா ஆய் - நமது நோன்பைப் பின் சென்று. திரு. சே. கி. அவர்கள் உரை) (க)

நோன்பிற்குச் செய்வன நுவன்று மேற்கொள்ளுதல்

வையத்து வாழ்வீர்காள் ! நாமும்நம் பாவைக்குச்
செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ பாற்கடலுள்
பையத் துயின்ற பரம னடிபாடி
நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்காலே நீராடி
மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டு நாம்முடியோம்
செய்யா தனசெய்யோம் தீக்குறளை சென்றோதோம்
ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி
உய்யுமா றெண்ணி உகந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **வையத்து ..கேளீரோ** - உலகத்தில் வாழ்கின்றவர்களே, (எம்பெருமானாலேயே பேறு என்றிருக்கும்) நாமும் நம்முடைய நோன்புக்கு மேற்கொள்ளவேண்டிய செயல்கள் (யாவை என்பதைக்) கேளுங்கள், **பாற்கடலுள்...பாடி** - திருப்பாற் கடலுள் அறிதுயில் செய்கின்ற பரம்பொருளின் திருவடிகளை அன்புடன்பாடி, **நெய்...நீராடி** - நெய்யும் பாலும் உண்ணாதவர்களாய் விடியற்காலையில் நீராடி, **மையிட்டு...முடியோம்** - கண்ணுக்கு மையிட்டாதவர்களாய்த் தலைக்குப் பூச்சூடாதவர்களாய், **செய்யாதன...ஓதோம்** - பெரியோர் செய்யாதவற்றைச் செய்யாதவர்களாய்த் தீமை பயக்கும் (கொடிய) கோட்சொற்களை (எம்பெருமானிடம் சென்று) சொல்லாதவர்களாய், **ஐயமும்... உகந்து** - அறிவோர்க்கு நல்ல செயல்பொருட்டு அளிக்கும் உயர் பொருள்களையும் பிரம்மசாரிகள் துறவிகள் ஆகிய எளியவர்க்குப் பிச்சையையும் நம்மால் இயன்ற அளவு ஈந்து நாம் உய்யும் வகையை நாடி மகிழ்ந்து வாழ்வோமாக. (உ)

உத்தமன்பேர் பாட ஓங்கும் பெருஞ்செல்வம்

ஓங்கி யுலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள் நம் பாவைக்குச் சாற்றிநீ ராடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம்.திங்கள் மும் மாரிபெய்து
ஓங்குபெருஞ் செந்நெ லூடு கயலுகள
பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்பத்
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **ஓங்கி...பாடி** - வானுற வளர்ந்து திருவடியால் மூவுலகையும் தாவி அளந்துகொண்ட புருடோத்தமனுடைய திருப்பெயர்களைப் பாடி **நாங்கள் ... நீராடினால்** - நாங்கள் நம்முடைய நோன்புக்கு ஒருப்பட்டு முழுகினால், **தீங்கின்றி... பெய்து** - நாடெல்லாம் தீங்குகள் இல்லாமல் மாதந்தோறும் மும்முறை மழைபெய்து, **ஓங்கு ... உகள** - ஓங்கி வளர்ந்த செந்நெற்பயிர்களின் நடுவே கெண்டைமீன்கள் துள்ளவும், **பூங்குவளை ... படுப்ப** - அழகுமிக்க நெய்தல்மலரில் புள்ளிகளுடைய வண்டுகள் கண்வளரவும், **தேங்கா ... பசுக்கள்** - தொழுவத்திற் புகுந்து பால்கறப்போர் பருத்த மடிகளைப் பற்றிக் கறக்கக் கறக்கக் குடம் நிறையப் பால்தரும், சிறுபிள்ளைகள் கட்டவும் தொடவும் இணங்கும் பெரிய பசுக்களும், **நீங்காத... நிறைந்து** - அழியாத செல்வமும் நிறைந்து (பெருகும்). (ங)

மாலொப்புக் காட்டி மழைபெய்ய வழுத்தியது

ஆழி மழைக்கண்ணா ! ஒன்று நீ கைகரவேல்
ஆழியுள் புக்கு முகந்துகொடு ஆர்த்தேறி
ஊழி முதல்வ னுருவம்போல் மெய்கறுத்துப்
பாழியந் தோளுடைப் பற்பநா பன்கையில்
ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து
தாழாதே சார்ங்க முதைத்த சரமழைபோல்
வாழ உலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும்
மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **ஆழி...கரவேல்** - மழைபெய்தற்குத் தலைமையான மழைத்தெய்வமே! நீ உன்னுடைய மழையாகிய கொடையில் சிறிதும் ஒளித்தல்கூடாது, **ஆழியுள் ... ஏறி** - நீ கடலிற் புகுந்து நீரைமொண்டுகொண்டு இடிமுழங்கி வானம் ஏறிப்பரவி, **ஊழி ... கறுத்து** - எல்லாப் பொருள்களுக்கும் காரணனான திருமாலின் திருமேனிபோல் கருமைநிறம் பெற்று, **பாழி...மின்னி** - பெருமையும் அழகும் வாய்ந்த திருத்தோள்களையும் உந்தித் தாமரையையும் உடைய முழுமுதல்வன் வலத்திருக்கையில் பொருந்தியுள்ள திருவாழி ஆழ்வானைப்போல ஒளிவிட்டுக்கொண்டு, **வலம்புரி ... அதிர்ந்து** - இடத்திருக்கையில் விளங்குகின்ற பாஞ்சசந்நியாழ்வானைப்போல நிலைநின்று ஒலித்து, **சார்ங்கம்...சரமழைபோல்** - சார்ங்கவில்லால் தள்ளப்பட்ட பாணமழைபோல், **வாழ உலகினில்** - உலகோர் யாவரும் வாழும்படியும், **நாங்களும் ... நீராட** - நாங்களும் மகிழ்ந்து மார்கழி நீராட்டம் செய்ய, **தாழாதே பெய்திடாய்** - தாமதியாமல் மழைபொழியக்கடவாய். (ச)

யசோதை வயிற்றுதித்த எம்பெருமானை வாழ்த்தியது

மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை
தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை
ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் மணிவிளக்கைத்
தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்ததா மோதரனைத்
தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர் தூவித்தொழுது
வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்கப்
போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) மாயனை ... துறைவனை - வியத்தகு செய்கையுடையவனை இறையின்தொடர்பு நிலைபெற்ற வடமதுரையில் தோன்றியவனைத் தூய ஆழமான நீரையுடைய யமுனை ஆற்றங் கரையில் விளங்குபவனை, **ஆயர்...தாமோதரனை** - இடைக்குலத்திலே விளங்குகின்ற மங்கல விளக்குப்போன்றவனை யசோதைப் பிராட்டியின் வயிற்றை விளங்கச்செய்யக் கண்ணிக் குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டவனுமான கண்ணபிரானை, **தூயோமாய்... தொழுது** - நாம் அகம்புறம் தூய்மையுடையவராய் வந்து நறுமலர்களைத் தூவித் தொழுது, **வாயினால் ...சிந்திக்க** - வாயாரப் புகழ்ந்துபாடி மனத்தால் இடையறாது எண்ண, **போய...செப்பு** - உண்மை ஞானம் உண்டாதற்கு முன்புண்டான பிழைகளும், பின்பு அறியாமையால் வருகின்ற பாவங்களும் நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் உருமாய்ந்து அழிந்து போகும்; (ஆகையால் கண்ணனாக அவதரித்துத் தேவர் துயர்துடைத்த எம்பெருமானுடைய திருநாமங்களை) ஓதுவாயாக. (௫)

அரியென்னும் பேரரவம் அன்புடன் கேட்டெழுதல்

புள்ளும் சிலம்பினகாண் புள்ளரையன் கோயிலில்
வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ
பிள்ளாய்! எழுந்திராய் பேய்முலை நஞ்சுண்டு
கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி
வெள்ளத் தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை
உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்
மெள்ள எழுந்து அரியென்ற பேரரவம்
உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) புள்ளும் ... கோயிலில் - இரை தேடும் பறவைகளும் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றன; பறவைகளுக்குத் தலைவனாகிய பெரிய திருவடியை நடத்தும் முழுமுதல்வன் திருக்கோயிலில், **வெள்ளை ... கேட்டிலையோ** - வெண்மை நிறமுடைய, யாவரையும் அழைக்குந் தன்மை வாய்ந்த சங்கின் பேரோசை கேட்கவில்லையா? **பிள்ளாய் ... காலோச்சி** - ஆண்டவன்பால் அன்புசெய்து இன்புறும் தன்மையறியாத பெண்ணே! எழுந்திருப்பாயாக: பூதனையின் கொங்கையில் தடவிய நஞ்சோடு அவளுயிரையும் உண்டு வஞ்சனை பொருந்திய சகடமானது கட்டுக்குலையும்படி திருவடிகளாலே முறித்து, **வெள்ளத்...யோகிகளும்** - திருப்பாற் கடலிலே அரவணையில் கண்வளர்ந்தருளும் உலக முதல்வனை முனிவர்களும் மூச்சுப் பயிற்சிசெய் தவத்தோரும் தங்கள் உள்ளத்தில் அமைத்துக்கொண்டு, **மெள்ள ... குளிர்ந்து** - அசையாது எழுந்து 'அரியே அரியே' என்று முழங்கும் பேரொலி எங்கள் மனம் புகுந்து குளிர்ந்து (வருகின்றோம்). (௬)

நீயே வந்து திறவெனக் கூறுதல்

கீசுகீ சென்றெங்கும் ஆனைச்சாத் தன்கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ! பேய்ப்பெண்ணே!
காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து
வாச நறுங்குழ லாய்ச்சியர் மத்தினால்
ஓசை படுத்த தயிரரவம் கேட்டிலையோ
நாயகப் பெண்பிள்ளாய்! நாரா யணமூர்த்தி
கேசவனைப் பாடவும் நீ கேட்டே கிடத்தியோ
தேச முடையாய்! திறவேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) கீசு ... பெண்ணே - அறிவற்ற பெண்ணே, வலியன் பறவைகள் கூடிக் கீச்சுக் கீச்சென்று பேசின பேச்சொலி கேட்கவில்லையோ? **வாச...ஆய்ச்சியர்**-மணங்கமழ்கின்ற அழகிய மயிர்முடியையுடைய இடைச்சியர், **காசும் ... கைபேர்த்து** - அச்சுத் தாலியும் முளைத்தாலியும் ஆமைத் தாலியும் கலகலவென்று ஒலிக்கும்படியாகக் கையை எடுத்து, **மத்தினால்...கேட்டிலையோ** - மத்தாலே கடைந்து ஓசைபடுத்திய தயிர் கடைகிற ஓசையும் கேட்கவில்லையோ? **நாயகப்...பாடவும்**-பெண்களுக்குத் தலைமையானவளே, நாராயணனுடைய அவதாரமான கண்ணபிரானை நாங்கள் பாடவும், **நீ...திற** - கேட்டிருந்தும் கிடந்து உறங்குகிறாயோ? பத்தியொளி வாய்ந்தவளே! நீ வந்து திறப்பாயாக. (௭)

வழிபட்டாருக்குவேண்டுவ தருளுவான் மாயன்

கீழ்வானம் வெள்ளென் றெருமை சிறுவீடு
மேய்வான் பரந்தனகாண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
போவான் போகின்றாரைப் போகாமல்காத்து உன்னைக்
கூவுவான் வந்து நின்றோம் கோதுகுலமுடைய
பாவாய்! எழுந்திராய் பாடிப் பறைகொண்டு
மாவாய் பிளந்தானை மல்லரை மாட்டிய
தேவாதி தேவனைச் சென்று நாம் சேவித்தால்
ஆவாவென் றாராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **கோதுதலமுடைய ... பாவாய்** - கண்ணனால், விரும்பப்பட்ட அழகிய பதுமைபோன்றவளே! **கீழ்வானம் ... காண்** - கீழ்த்திசையில் ஆகாயமானது வெளுத்து எருமைகள் வைகறையில் விடப்பட்டுப் பனிப்புல் மேய்கைக்காக வயல்களில் சென்று புகுந்தன; **மிக்குள்ள ... நின்றோம்** - உன்னையொழிந்தாரெல்லாரும் போகையைப் பயனாகக்கொண்டு போகிற எல்லாப் பெண்களையும் போகவிடாமல் தடுத்து உன்னை அழைப்பதற்காக உன்வாசலிலே வந்து நிற்கின்றோம்; **எழுந்திராய்** - எங்களோடு கலந்துகொள்ள எழுந்திருப்பாயாக. **பாடிப் பறைகொண்டு** - கண்ணனுடைய குணங்களைப் பாடி அவனிடம் பறையைப் பெற்று, **மாவாய் ... சேவித்தால்** - குதிரை வடிவோடு வந்த கேசியென்னும் அசுரனுடைய வாயை இருபிளவாகக் கிழித்துப் போகட்டவனைச் சாணூர முட்டிகரென்னும் மல்லர்களை மாளச் செய்தவனாய் உள்ள தேவதேவனை நாம் அணுகி அடிபணிந்தால், **ஆஆ ... அருள்** - ஐயோ என்று இரங்கி நம்முடைய குறைகளை விசாரித்துக் கருணை புரிவான். (அ)

மாமீர் உம்மகளை எழுப்பீரோ என்பது

தூமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய
தூபங் கமழத் துயிலணைமேல் கண்வளரும்
மாமான் மகளே! மணிக்கதவம் தாள் திறவாய்
மாமீர்! அவளை யெழுப்பீரோ உம்மகள் தான்
ஊமையோ? அன்றிச் செவிடோ? அனந்தலோ?
ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டாளோ?
மாமாயன் மாதவன் வைகுந்தனென்றென்று
நாமம் பலவும் நவின்றேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **தூமணி...கண்வளரும்** - குற்றமற்ற மணிகள் அழுத்திக் கட்டப்பட்ட மாளிகையில் நாற்புறத்தும் விளக்குகள் எரியவும், நறுமணப்புகை எங்கும் மணக்கவும், அன்னத்தூவியாற் செய்த மென்மையான படுக்கையின்மேல் கண்ணுறங்குகிற; **மாமான்...திறவாய்** - அம்மான் பெண்ணே, மாணிக்கக் கதவினுடைய தாழ்ப்பாளைத் திறப்பாயாக. **மாமீர்...அனந்தலோ** - மாமியரே, உள்ளே உறங்குகிற உம்மகளை எழுப்பமாட்டீரோ? உம்முடைய மகள்தான் வாய்ப்புலன் இல்லாதவளோ செவிப்புலன் அற்றவளோ பேருறக்கம் உடையவளோ? **ஏமப்...பட்டாளோ** - எழுந்திராவண்ணம் காவலிடப்பட்டாளோ, நெடும்போது உறங்கும்படி மந்திரத்தால் கட்டப்பட்டாளோ? **மாமாயன்...நவின்று** - அளவிட்டுச் சொல்லக்கூடாத வியத்தகு குணங்களையும் செயல்களையும் உடையவனே, திருமகள் கேள்வனே, ஸ்ரீவைகுண்டநாதனே என்று இவ்வாறாக எம்பெருமானுடைய ஆயிரக்கணக்கான திருநாமங்களையும் வாயாரச் சொல்லினோம் (இனியேனும் உன் மகளை எழுப்பலாகாதோ என்றனர். (௯)

தெளிந்து வந்து கதவைத் திற என்பது

நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்!
மாற்றமும் தாராரோ? வாசல் திறவாதார்
நாற்றத் துழாய்முடி நாரா யணன் நம்மால்
போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால் பண்டொருநாள்
கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்ப கரணனும்
தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ?
ஆற்ற அனந்த லுடையாய்! அருங்கலமே!
தேற்றமாய் வந்து திறவேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **நோற்று...திறவாதார்** - அழகிதாக நோற்று இன்ப நுகர்ச்சியை இடைவிடாது நுகர்கின்ற அம்மே வாசற் கதவைத் திறவாதவர்கள் ஒரு வாய்ச்சொல்லும் சொல்லமாட்டாரோ? **பண்டொருநாள்...தந்தானோ** - முற்காலத்திலே கூற்றத்தின் வாயில் வீழ்ந்து இறந்த கும்பகரணனும் உனக்குத் தோற்றுப்போய்ப் பேருறக்கத்தைத் தானே தந்தானோ? **நாற்றத்...புண்ணியனால்**-மணம் கமழ்கின்ற திருத்துழாய் அணிந்த திருமுடியை உடையவனும், எவ்வுயிரையும் காப்பவனுமான நாராயணன் அன்புடையவர்களாகிய நம்மாலே மங்களாசாசனம் பண்ணப்பட்டு நமக்கு வேண்டும் தொண்டாகிய பயனைத் தருபவனாய் நிலைநின்ற அறவாழி அந்தணன் ஆதலால், **ஆற்ற...திற** - பெருந்தூக்கத்தை யுடையவளே! எங்களுக்கு அணிபோன்றவளே! தடுமாற்றமின்றித் தெளிந்து வந்து கதவைத் திறப்பாயாக. (௧௦)

அசையாது பேசாது உறங்குவது எற்றுக்கு

கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து
செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும்
குற்றமொன் றில்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே !
புற்றர வல்குல் புனமயிலே ! போதராய்
சுற்றத்துத் தோழிமா ரெல்லாரும் வந்துநின்
முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாட
சிற்றாதே பேசாதே செல்வப்பெண் டாட்டி ! நீ
எற்றுக் குறங்கும் பொருளேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **கற்றுக்...செய்யும்** - *கன்றுகளை ஈன்ற (என்றும் கடமையாகவே இருக்கும்) பசுக்களினுடைய பல குழுக்களை (முலைக்கடுப்புத் தீரும்படி) கறப்பவர்களாய்ப் பகைவர்களுடைய வலிமை கெட வலிந்துசென்று போர் செய்யுமவர்களாய்,* **குற்ற மொன்று...போதராய்** *ஒருவகைக் குற்றமும் இல்லாதவர்களாய் உள்ள பசுமேய்க்கும் இடையர்குடியில் பிறந்த பொன்கொடிபோல் அழகிய வடிவுடையவளே ! புற்றிலிருக்கிற பாம்பின் படத்தை யொத்த பிட்டியினையும் காட்டில் விரும்பியவாறு திரியும் மயில் போலும் சாயலையும் உடையவளே ! எழுந்து வருவாயாக ;* **சுற்றத்துத்...பாட** - *உன்னுடைய எல்லா உறவினர்களும் தோழியர்களும் திரண்டு வந்து உன் திருமாளிகை முற்றத்திலே புகுந்து கார்மேக வண்ணனை கண்ணனுடைய திருநாமங்களைப் பாடிக்கொண்டிருந்தும்,* **நீ சிற்றாதே ... பொருள்** - *செல்வம் வாய்ந்த நீ அசையாமலும் பேசாமலும் உறங்கும் செய்கை எப் பயனைக் கருதியோ ? (அறியோம்.)* (கக)

ஊரறிந்ததாயிற்று உறங்காதே என்றது

கனைத்திளங் கற்றெருமை கன்றுக் கிரங்கி
நினைத்து முலைவழியே நின்றுபால் சோர
நனைத்தில்லம் சேறாக்கும் நற்செல்வன் தங்காய் !
பனித்தலை வீழநின் வாசற் கடைபற்றிச்
சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற
மனத்துக் கினியானைப் பாடவும்நீ வாய்திறவாய்
இனித்தா னெழுந்திராய் ஈதென்ன பேருறக்கம் !
அனைத்தில்லத் தாரும் அறிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **கனைத்து...சோர**-*இளங்கன்றுகளையுடைய எருமைகள் பால் கறப்பாரில்லாமையின் கதறிக்கொண்டு தம் கன்றின் மீது இரக்கமுற்று அவற்றை நினைத்து அந்நினைவினால் மடிக் காம்பின் வழியே பால் இடைவிடாது சொரிய,* **நனைத்து ...பற்றி** - *அதனால் வீட்டைமுற்றும் ஈரமாக்கிச் சேறாகப்பண்ணும் பெருஞ் செல்வத்தையுடையவன் தங்கையே பனி எங்கள் தலையிலே விழுமாறு உன் மாளிகை வாசற்காலின் தண்டியத்தைப் பற்றிக் கொண்டு,* **சினத்...பாடவும்** - *பிராட்டியைப் பிரித்தான் என்னும் சினத்தினால் இலங்கை வேந்தன் இராவணனைக் கொன்ற மனத்துக்கு இனியவனைப் பாடிக்கொண்டிருந்தும்,* **நீ...அறிந்து** - *நீ வாய்திறந்து பேசுகின்றிலை ; ஊரிலுள்ளார் எல்லாரும் துயிலுணர்ந்த பின்பும் ஈதென்ன பெருந்தூக்கம் ; எங்கள் ஆற்றாமையை அறிந்த நீ இனியேனும் எழுந்திருப்பாயாக.* (கஉ)

கள்ளந் தவிர்ந்து கலந்தின்புற வேண்டல்

புள்ளின்வாய் கீண்டானைப் பொல்லா அரக்கனைக்
கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய்
பிள்ளைக ளெல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்
வெள்ளி யெழுந்து வியாழ முறங்கிற்றுப்
புள்ளும் சிலம்பினகாண் போதரிக் கண்ணினாய் !
குள்ளக் குளிரக் குடைந்துநீ ராடாதே
பள்ளிக் கிடத்தியோ ? பாவாய் ! நீ நன்னாளால்
கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **புள்ளின் ... போய்** - *பறவை உருக்கொண்டு வந்த பகாசுரனுடைய வாயைக் கிழித்தவனும், கொடிய இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளையும் கிள்ளி எறிந்தவனுமாகிய சக்கரவர்த்தி திருமகனுடைய வீர வரலாற்றைப் பாடிச்சென்று,* **பிள்ளைகள்...உறங்கிற்று** - *எல்லாப் பெண்பிள்ளைகளும், கண்ணனும் தாங்களும் (நோன்பு நோற்பதற்காகக்) கூடுகைக்குக் குறித்த இடத்தில் புகுந்தார்கள் ; வெள்ளி உச்சிக்கு வந்து வியாழன் மறைந்தது,* **புள்ளும் ... நீராடாதே** - *பறவை இரை தேடுதற்காக ஒலித்துக்கொண்டு சென்றன ; பூவையும் மானையும் போன்ற கண்ணழகு வாய்ந்தவளே ! உடம்பு முழுதும் குளிரும்படி குளத்திற்படிந்து முழுகாதே ;* **பள்ளிக்...கலந்து** - *படுக்கையிற் கிடந்து உறங்குகின்றாயோ, பதுமை போன்றவளே ! கண்ணனும் நாமும் கூடுகைக்கு வாய்த்த இந்த நல்லநாளிலே நீ கண்ணன் பண்பையும் செயல்களையும் தனியே நினைத்து வஞ்சனையைவிட்டு எங்களுடன் கலந்து இன்புறுவாயாக.* (கங)

சொல்லும் செயலும் ஒவ்வாதாளை எழுப்புதல்

உங்கள் புழக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள்
செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் கூம்பினகாண்
செங்கல் பொடிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர்
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போகின்றார்
எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும்
நங்காய்! எழுந்திராய் நாணாதாய்! நாவுடையாய்!
சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன்
பங்கயக் கண்ணானைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **உங்கள்...காண்** - *உங்கள் புழக்கடைத் தோட்டத்திலுள்ள தடாகத்துள் செங்கழுநீர் மலர்ந்து கருநெய்தல் குவிந்தன அஃதன்றியும்,* **செங்கல்...போகின்றர்** - *காவிப்பொடியில் தோய்த்த ஆடைகளையும் வெளுத்த பற்களையும் உடைய தவக்கோலத்தவர் தங்களுடைய திருக்கோயில்களைத் திறத்தற் பொருட்டுப் போகின்றனர்,* **எங்களை......நங்காய்** - *யாவருக்கும் முந்திவந்து எங்களை எழுப்புவதாக வாய்ச்சொற் சொல்லிச் செய்யாதொழிந்த நங்கையே,* **நாணாதாய்......பாட** - *சொல்லியபடி செய்யவில்லையே என்னும் நாணமும் இல்லாதவளே பேச்சில் இனிமையுடையவளே ஸ்ரீபாஞ்ச சந்நியத்தையும் திருவாழியாழ்வானையும் தாங்கிய நீண்ட திருக்கைகளையுடையவனும் செந்தாமரை போன்ற திருக்கண்களையுடையவனுமான கண்ணபிரானைப்பாட,* **எழுந்திராய்** - *எழுந்திருப்பாயாக.*

(ஆம்பல் - அல்லி. கூம்பின - குவிந்தன. செங்கற்பொடி - காவிப்பொடி. கூறை - ஆடை. நா - ஈண்டுச்சொல். இடவாகு பெயர்.) (கச)

மாயனைப் பாட வருக என்றல்

எல்லே! இளங்கிளியே! இன்னம் உறங்குதியோ!
சில்லென் றழையேன்மின்! நங்கைமீர்! போதர்கின்றேன்
வல்லைஉன் கட்டுரைகள் பண்டேஉன் வாயறிதும்
வல்லீர்கள் நீங்களே நானேதா னாயிடுக
ஒல்லைநீ போதாய் உனக்கென்ன வேறுடையை
எல்லாரும் போந்தாரோ? போந்தார்போந் தெண்ணிக்கொள்
வல்லானை கொன்றானை மாற்றாரை மாற்றழிக்க
வல்லானை மாயனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **எல்லே...உறங்குதியோ**-*(உணர்த்துமவர்) இளங்கிளி போன்ற சொற்களையுடையவளே நாங்கள் வந்தபின்பும் தூங்குகிறாயோ?* **சில்லென்...போதர்கின்றேன்** - *(உறங்குமவள்) பருவம் வாய்ந்தவர்களே சிலுகுசிலுகு என்று அழையாதேயுங்கள்; புறப்பட்டு வருகின்றேன்,* **வல்லை...வாயறிதும்** - *(உணர்த்துமவர்) பேச்சுவன்மையுள்ள உன் உறுதிமொழியையும் பேச்சு வல்லமையையும் முன்னமே அறிவோம்,* **வல்லீர்கள்...ஆயிடுக** - *(உறங்குமவள்) நீங்களே பேச்சுத்திறமை உடையவர்கள்; நீங்கள் சொல்லிறபடி நான்தானே வல்லவளாக ஆகக்கடவேன்;* **ஒல்லை...வேறுடையை** - *(உணர்த்துமவர்) நீ விரைவில் வந்து சேரவேண்டும்; வேறு என்ன பயனை உடைத்தாயிருக்கிறாய்;* **எல்லாரும் போந்தாரோ** - *(உறங்குபவள்) எல்லாப் பெண்களும் வந்தார்களோ;* **போந்தார்...கொள்** - *(உணர்த்துபவள்) வந்திருக்கிறார்கள்; புறப்பட்டு வந்து எண்ணிக்கொள்.* **வல்லானை...பாட** - *வலிமையுடைய குவலயா பீடத்தைக் கொன்றானை பகைவர்களான கஞ்சன் முதலியோருடைய மதிப்பைக் கெடுத்தவனை மாயையில் அகப்படுத்துபவனைப் பாடுகைக்காக (என்கிறார்கள்.)* (கரு)

கோயில் வாயிலானைத் திறக்கக் கோருவது

நாயக னாய்நின்ற நந்தகோ பனுடைய
கோயில் காப்பானே! கொடித்தோன் றும்தோரண
வாயில் காப்பானே! மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்
ஆயர் சிறுமிய ரோமுக்கு அறைபறை
மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலே வாய்நேர்ந்தான்
தூயோமாய் வந்தோம் துயிலெழப் பாடுவான்
வாயால்முன் னம்முன்னம் மாற்றாதே அம்மா! நீ
நேய நிலைக்கதவம் நீக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **நாயகனாய்......திறவாய்** - *தலைவனாய் இருக்கிற ஸ்ரீ நந்தகோபருடைய திருமாளிகையைக் காக்குமவனே! துகில் கொடிகள் விளங்குவதும் தோரணங்கள் கட்டியிருப்பதுமான திருவாயிலைக் காக்குமவனே! அழகிய கதவின் தாழ்ப்பாளைத் திறக்கவேண்டும்;* **ஆயர்...நேர்ந்தான்** - *இடையர் பெண்களான எங்களுக்கு நீலமணி நிறத்தையுடைய கண்ணபிரான் ஒலிக்கின்ற பறையைத் தருகிறேனென்று நேற்றே திருவாக்களித்துள்ளான். (ஆதலால்),* **தூயோமாய்......பாடுவான்** - *திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடுகைக்குத் தூய்மை யுடையவர்களாய் வந்திருக்கிறோம்.* **வாயால்...நீக்கு** - *முதன் முதலிலே உம்வாயாலே மறுக்காதே; அன்றியும் சேர்ந்திருக்கிற வாசற்படியையுடைய கதவை நீயே திறக்க.* (கசு)

யசோதை கண்ணன் பலதேவரை எழுப்புதல்

அம்பரமே தண்ணீரே சோறே அறஞ்செய்யும்
எம்பெருமான்! நந்தகோ பாலா! எழுந்திராய்!
கொம்பனார்க் கெல்லாம் கொழுந்தே! குலவிளக்கே!
எம்பெரு மாட்டி! யசோதாய் அறிவுறாய்
அம்பர மூடறுத் தோங்கி உலகளந்த
உம்பர்கோ மானே! உறங்காது எழுந்திராய்
செம்பொற் கழலடிச் செல்வா! பலதேவா!
உம்பியும் நீயும் உறங்கேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **அம்பரமே ... எழுந்திராய்** - (முதற் கட்டில்) ஆடைகள் குளிர்ந்த தீர்த்தம் அடிசில் ஆகிய இவற்றைத் தானஞ் செய்பவரும் எங்களுக்குக் கடவுளானவருமான ஸ்ரீ நந்தகோபரே எழுந்திருக்க வேண்டும், **கொம்பனார்...அறிவுறாய்** - (இரண்டாம் கட்டில்) வஞ்சிக்கொடியை ஒத்த பெண்களுக்கெல்லாம் முதன்மையானவளாய் இக்குலத்துக்கு மங்கள தீபம் போன்றவளாய் எங்களுக்குத் தலைவியாய் உள்ள யசோதைப் பிராட்டியே எழுந்திருக்க வேண்டும், **அம்பரம்...எழுந்திராய்** - (மூன்றாம் கட்டில்) வானத்தையெல்லாம் இடைவெளி யாக்கிக்கொண்டு, பரமபதத்தளவும் செல்ல வளர்ந்து அனைத்துலகங்களையும் அளந்தருளுகையாலே தேவர்களுக்குத் தலைவனானவனே கண்வளர்ந்தருளாமல் எழுந்திருக்க வேண்டும், **செம்பொற்...உறங்கேல்** - (நான்காம் கட்டில்) சிவந்த பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையுடைய திருவடிகளையுடைய ஸ்ரீமானான பலபத்திரனே உனக்குத் தம்பியான கண்ணனும் அவன் சொல்வழியே நடக்கும் நீயும் உறங்காதெழுந்திருக்கவேண்டும் (என்கிறார்கள்.) (௧௭)

பின்னாய் அலர்பாடப் பெருங்கதவம் திற என்றல்

உந்து மதகளிற்றன் ஓடாத தோள்வலியன்
நந்தகோ பாலன் மருமகளே! நப்பின்னாய்!
கந்தம் கமழும் குழலீ! கடைதிறவாய்
வந்தெங்கும் கோழி அழைத்தனகாண் மாதவிப்
பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவினகாண்
பந்தார் விரலிஉன் மைத்துனன் பேர்பாடச்
செந்தா மரைக்கையால் சீரார் வளையொலிப்ப
வந்து திறவாய் மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **உந்து...மருமகளே** - மதநீர் பெருகாநின்ற யானை போன்ற, பகைவரைக் கண்டு பின்வாங்காத தோள்வலியையுடைய ஸ்ரீ நந்தகோபருடைய மருமகளே! **நப்பின்னாய்...திறவாய்** - நறுமணம் கமழாநின்ற கூந்தலையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டியே கதவைத் திறவாய்; **வந்தெங்கும்...காண்** - கோழிகளானவை நாற்புறத்திலும் வந்து சூழ்ந்து கூவாநின்றன; குருக்கத்திக் கொடிப் பந்தல்மேல் தூங்குகிற குயில்கள் கூட்டங்கூட்டமாகக் கூவாநின்றன, **பந்தார்...மகிழ்ந்து** - பந்து பொருந்திய விரல்களையுடையவளே! உன் கணவன கண்ணபிரானுடைய திருநாமங்களை நாங்கள் பாடுமாறு அவனும் நீயும் மைத்துனமையாடி ஒருவர்க்கொருவர் இட்டீடு கொள்ளும்போது அவனுடைய பேர்களைப் பழித்துப் பாடும்படிக்கீடாக அழகுமிக்க வளைகள் ஒலிக்கும்படி நடந்துவந்து சிவந்த தாமரை மலர்போன்ற கையாலே கதவைத் திறப்பாயாக. (௧௮)

நப்பின்னாய் எழுப்பியிட நாடுக என்றது

குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறி
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா! வாய்திறவாய்
மைத்தடங் கண்ணினாய்! நீஉன் மணாளனை
எத்தனை போதும் துயிலெழ வொட்டாய்காண்
எத்தனை யேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்
தத்துவ மன்று தகவேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **குத்து...ஏறி** - நிலை விளக்குகள் நாற்புறமும் எரியாநிற்க யானைத் தந்தங்களால் செய்த கால்களையுடைய கட்டிலிலே மென்மை தன்மையையும் (அழகு, குளிர்த்தி, மார்த்தவம், பரிமளம், வெண்மை என்னும்) ஐந்து குணங்களையும் உடைத்தான திருப்பள்ளியில் ஏறியிருந்து, **கொத்தலர்...திறவாய்** - கொத்துக்கொத்தாக அலராநின்றுள்ள மலர்களணிந்த திருக்குழலை உடைய நப்பின்னைப் பிராட்டியின் கொங்கைகளைத் தன்மேலே வைத்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிற அகன்ற திருமார்பை யுடையவனே வாய்திறந்து ஒரு வார்த்தை சொல்ல வேண்டும், **மைத்தடங்...தகவன்று** - அஞ்சனமிட்டு அழகுசெய்யப்பட்ட அகன்ற கண்களையுடையவளும், நொடிப்பொழுதும் அவனைப்பிரிந்து ஆற்றாதவளுமான நப்பின்னைப் பிராட்டியே! நீ உன்னுடைய மணவாளனை கண்ணனை ஒரு கண்ணிமைப் பொழுதும் தூக்கத்தைவிட்டு எழுந்திருக்கவிடுகிறாயில்லை; இது உன் இயற்கைக்கும் குணத்துக்கும் ஒவ்வாது (என்கிறார்கள்). (௧௯)

கண்ணனையும் எங்களையும் களிந் தாட்டுக என்றல்

முப்பத்து மூவர் அமரர்க்கு முன்சென்று
கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே! துயிலெழாய்
செப்ப முடையாய்! திறலுடையாய்! செற்றார்க்கு
வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா! துயிலெழாய்
செப்பன்ன மென்முலைச் செவ்வாய்ச் சிறுமருங்குல்
நப்பின்னை நங்காய்! திருவே! துயிலெழாய்
உக்கமும் தட்டொளியும் தந்து உன் மணாளனை
இப்போதே எம்மைநீ ராட்டேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **முப்பத்து … துயிலெழாய்** - முப்பத்து மூன்று வகையான தேவர்களுக்குத் துன்பம் வருவதற்கு முன்னமே அவர்கள் நினைத்த இடத்திற்குச் சென்று அவர்கள் நடுக்கத்தைப் போக்கத்தக்க மிடுக்குடைய கண்ணபிரானே திருப்பள்ளி யுணர்ந்து வரவேண்டும், **செப்பம் … துயிலெழாய்** - அன்பரைக் காக்குமவனாய் அவர்கள் பகைவர்களை அடக்கும் வல்லமை யுடையவனாய் பகைவர்களுக்குத் துன்பத்தையே கொடுக்கவல்லவனாய் உள்ள தூயோனே துயிலொழிந்து வரவேண்டும், **செப்பன்ன … துயிலெழாய்** - பொற்கலசத்தையொத்த மிக மென்மையான கொங்கைகளையும் பவளம் போன்ற சிவந்த வாயையும் நுண்ணிய இடையையும் உடைய பெண்மைக்குணங்கள் நிறைந்த நப்பின்னைப் பிராட்டியே பெரிய பிராட்டியாரை யொத்தவளே துயிலொழிந்து வந்து, **உக்கமும் … நீராட்டு** - ஆலவட்டத்தையும் கண்ணாடியையும் உன்னுடைய மணவாளனை கண்ணனையும் எங்கட்கு உதவி வேட்கையால் மெலிந்த உடம்புடையரான எங்களையும் இப்போதே நீராட்டக்கடவாய். (உ0)

ஒளியுருவே திருப்பள்ளி யுணரவேண்டும் என்றல்

ஏற்ற கலங்கள் எதிர்பொங்கி மீ தளிப்ப
மாற்றாதே பால்சொரியும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
ஆற்றப் படைத்தான் மகனே! அறிவுறாய்
ஊற்ற முடையாய்! பெரியாய்! உலகினில்
தோற்றமாய் நின்ற சுடரே! துயிலெழாய்
மாற்றார் உனக்கு வலிதொலைந்துஉன் வாசற்கண்
ஆற்றாது வந்துஉன் னடிபணியு மாபோலே
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **ஏற்ற…பசுக்கள்** - சுரந்தபாலை ஏற்ற கலங்கள் எதிரே பொங்கி மேலே வழியும்படியாக இடைவிடாமல் பாலைச் சுரப்பனவும் பெண்களும் பேதைகளும் அணைத்துக்கொள்ளுமாறு சாந்தமும் உதாரகுணமும் வாய்ந்தனவும் ஸ்ரீசத்துருஞ்சயனைப்போலப் பருத்திருப்பனவுமாகிய பசுக்களை, **ஆற்ற…அறிவுறாய்** மிகவும் எண்ணிக்கையின்றிப் பெற்றுள்ளவரான நந்தகோபருடைய பிள்ளையானவனே திருப்பள்ளி யுணரவேண்டும், **ஊற்ற…துயிலெழாய்** - மிக்க திண்மையுடையவனாய் வேதத்தாலும் அறியப்படாமையாகிற பெருமையுடையனாய் ஞானத்திலே விளங்கும்படி நிற்கிற ஒளியுருவமானவனே திருப்பள்ளி யுணரவேண்டும், **மாற்றார்…ஆற்றாது** - பகைவர் உன்னுடைய வலிமையைக் கண்டு தங்கள் வலிமாண்டுபோய் உன் வாசலிலே கதியற்று வந்து பொறுக்கமாட்டாமல், **வந்துன்…புகழ்ந்து** - உன் திருவடிகளிலே விழுமாறுபோலே உன்னைத் துதித்து யாம் மங்களா சாசனம் பண்ணிக்கொண்டுவந்து இங்குச் சேர்ந்தோம். (உக)

திருக்கடைக்கண் நோக்கம் சாதிக்க வேண்டல்

அங்கண்மா ஞாலத் தரசர்அபிமான
பங்கமாய் வந்துநின் பள்ளிக்கட் டிற்கீழே
சங்க மிருப்பார்போல் வந்து தலைப்பெய்தோம்
கிங்கிணி வாய்ச்செய்த தாமரைப் பூப்போலே
செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ?
திங்களும் ஆதித் தியனும் எழுந்தாற்போல்
அங்க ணிரண்டும்கொண்டு எங்கள்மேல் நோக்குதியேல்
எங்கள்மேல் சாபம் இழிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **அங்கண்மா…கீழே** - அழகியதாய் விரிந்ததாய் உள்ள பூமியை ஆண்ட மன்னர்கள் நமக்கு மேம்பட்டாரில்லை என்னும் செருக்கொழிந்து தேவரீருடைய அரியாசனத்தின் கீழே, **சங்கம்…தலைப்பெய்தோம்**-கூட்டங் கூட்டமாய்ச் சேர்ந்து ஓலக்கமாக விருக்கும் மக்களைப்போல கீழ்ப்பட்ட வருத்தமெல்லாம் தீரும்படி வந்து கிட்டப்பெற்றோம், **கிங்கிணி… விழியாவோ** - (ஆதலின்) கிண்கிணி (சதங்கை)யைப்போல் பாதி மலர்ந்த செந்தாமரை மலர்போன்று அன்பினாலே சிவந்திருக்கிற திருக்கண்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சார்ந்தவர்களான எங்கள் பக்கல் விழிக்கலாகாதோ. **திங்களும்…இழிந்து** - சந்திர சூரியர் தோன்றினாற்போன்ற அழகிய இரு கண்களால், எங்களைக் கடாட்சிப்பாயாகில், எங்களுடைய பாவம் யாவும் கழிந்துவிடும். (உஉ)

விருப்பத்தை உசாவி அருளவேண்டும் என்றல்

மாரி மலைமுழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்
சீரிய சிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவிழித்து
வேரி மயிர்பொங்க எப்பாடும் பேர்ந்துதறி
மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப்
போதருமா போலேநீ பூவைப்பூ வண்ணா! உன்
கோயில்நின் றிங்ஙனே போந்தருளிக் கோப்புடைய
சீரிய சிங்கா சனத்துஇருந்து யாம்வந்த
காரியம் ஆராய்ந் தருளேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **மாரி...விழித்து** - மழைக்காலத்தில் மலைக்குகையில் பெடையும் தானும் ஒன்றெனுமாறு ஒட்டிக்கொண்டு கிடந்துறங்காநின்ற வீரச்சிறப்புடைய அரிமாவானது உணர்ந்தெழுந்து (பகைவர்கள்பால் சீற்றத்தாலே) அனற்பொறி சிதறும்படி கண்களை விழித்து, **வேரி...புறப்பட்டு** - உளைமயிரானது சிலும்பும்படி நாலுபக்கத்திலும் புடைபெயர்ந்து (அசைந்து) உடம்பை உதறிப் பெருமைதோன்ற நிமிர்ந்து பேரொலி செய்து குகையினின்றும் புறப்பட்டு, **போதரு..கோப்புடைய**- வருவதுபோல காயாம்பூப்போன்ற திருநிறத்தை யுடையவனே நீ உன்னுடைய கோயிலிலிருந்து இம் மணிமண்டபத்துக்கு எழுந்தருளிப் பலவகை வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய, **சீரிய...அருள்** - சீர்மையுடைத்தான இவ் அரியணையில் எழுந்தருளியிருந்து நாங்கள் விரும்பி வந்த காரியத்தை உசாவிக் கிருபை (தலையளி) செய்யவேண்டும் (என்று இரக்கிறார்கள்.)

(முழைஞ்சு - குகை. தீ - நெருப்புப்போன்ற ஒளியுள்ள கண். வேரி - மணம். மூரி - வலிமை; பெருமை. போதருதல் - வருதல்.) (௨௩)

போற்றித் தொடர்புகன்று புரவலனை வேண்டல்

அன்று இவ் வுலகம் அளந்தாய்! அடிபோற்றி
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய்! திறல்போற்றி
பொன்றச் சகடம் உதைத்தாய்! புகழ்போற்றி
கன்று குணிலா எறிந்தாய்! கழல்போற்றி
குன்று குடையாய் எடுத்தாய்! குணம்போற்றி
வென்று பகைகெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி
என்றென்றுன் சேவகமே ஏத்திப் பறைகொள்வான்
இன்றுயாம் வந்தோம் இரங்கேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **அன்று..இரங்கு** - தங்கள் வாழ்வை மாபலி கவரத் தேவர்கள் வருந்திய அக்காலத்தில் இவ்வுலகை மாவலிபால் இரந்து நீரேற்று இரண்டடியாலே அளந்த உன் திருவடிகளுக்கு மங்களமுண்டாகக்கடவது; இராவணனிருந்த இலங்கையை அழித்தருளியவனே உன் திருத்தோள்வலிக்கு மங்கலமுண்டாகக்கடவது; உருமாய்ந்து போமாறு சகடாசுரனை உதைத்தவனே உன்புகழுக்கு மங்களமுண்டாகக்கடவது; கன்றின் வடிவுகொண்டு வந்த வத்சாசுரனை எறிகருவியாகக்கொண்டு (விளாவின் வடிவாய்நின்ற கபித்தாசுரன்மேல்,) எறிந்து இருவரையும் முடித்தவனே உன் திருவடிகளுக்கு மங்களமுண்டாகக்கடவது; கோவர்த்தனமென்னும் மலையைக்குடையாக எடுத்துக் காத்தவனே உன் தண்ணளிக்கு மங்களமுண்டாகக்கடவது; பகைவர்களை வேரோடு அழிக்கும் தன்மையதான உனது திருக்கை வேலுக்கு மங்களமுண்டாகக்கடவது; என்று இவ்வாறாக உனது வீர சரிதங்களைச் சொல்லி உன்னை அனுபவிக்கைக்காக நாங்கள் இன்று வந்தோம் கருணைசெய்தருள வேண்டும். (௨௪)

ஒளிந்து வளர்ந்தாய் உனைப்பாட அருளென்றல்

ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்துஓ ரிரவில்
ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்து வளரத்
தரிக்கிலா னாகித்தான் தீங்கு நினைந்த
கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்
நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே! உன்னை
அருத்தித்து வந்தோம் பறைதருதி யாகில்
திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம்பாடி
வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **ஒருத்தி...வளர**-தேவகிப்பிராட்டியாராகிய ஒருத்திக்குப் பிள்ளையாய்த் திருவவதரித்து அந்த இரவில்தானே ஒப்பற்ற யசோதைப் பிராட்டிக்குத் திருமகனாக ஒளித்து வளருங்கால், **தரிக்கிலா...பிழைப்பித்து** - அதனைப் பொறாது உன்னைக் கொல்ல வேண்டும் என்று பொல்லாங்கை நினைத்த கஞ்சனுடைய எண்ணத்தைப் பயனற்றதாக்கி, **கஞ்சன்...நெடுமாலே** - அவன் வயிற்றில் நெருப்புப்போல் அழலநின்ற சார்ந்தார்பால் பெரும் பித்தனானவனே, **உன்னை...தருதியாகில்**-உன்பக்கல் உறுதிப்பொருளை இரந்து வந்து வேண்டினோம் நாங்கள் உன்னியதைச் செய்வாயானால், **திருத்...மகிழ்ந்து** - பிராட்டியும் விரும்பத்தக்க உனது சம்பத்தையும், வீரியத்தையும் நாங்கள் உகப்புடன் பாடி உன்னைப் பிரிந்துபடும் துன்பம் நீங்கி மகிழ்வோம். (௨௫)

மார்கழி நீராட் வேண்டுவன அருளென்றல்

மாலே! மணிவண்ணா! மார்கழிநீ ராடுவான்
மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல்
ஞாலத்தை யெல்லாம் நடுங்க முரல்வன
பாலன்ன வண்ணத்துஉன் பாஞ்ச சன்னியமே
போல்வன சங்கங்கள் பொய்ப்பா டுடையனவே
சாலப் பெரும்பறையே பல்லாண் டிசைப்பாரே
கோல விளக்கே! கொடியே! விதானமே!
ஆலி னிலையாய்! அருளேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **மாலே...கேட்டியேல்** - *சார்ந்தவரிடம் பேரன்பு வாய்ந்தவனே! ஆலந்தளிரில் பள்ளிகொள்பவனே! நீலமணி போன்ற வடிவுடையவனே! உத்தமப் பெரியோர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மார்கழி நீராட்டத்தை நாங்கள் செய்யும் பொருட்டு வேண்டியவைகள் யாவை என்று கேட்பாயாகில்,* **ஞாலத்தை...போல்வன** - *பூமியெல்லாம் நடுங்குமாறு ஒலிப்பனவும் பால்போல் நிறத்தையுடைய உன்னுடைய ஸ்ரீ பாஞ்சசன்னியத்தை யொத்தனவுமான,* **சங்கங்கள்...பறையே**-*சங்கங்களும் மிக்க பெருமையும் பெரிதுமாயுள்ள பறை ஆகிய வாச்சியங்களும்,* **பல்லாண்டு ..அருள்** - *பல்லாண்டு பாடுபவர்களும் மங்கள தீபங்களும் கொடிகளும் மேற்கட்டிகளும் ஆகும் இவற்றை நீ எங்களுக்கு அளித்தருள வேண்டும் (என்கிறார்கள்).*

(ஞாலம் - உலகம். முரல்வன - ஒலிப்பன. பாஞ்ச சன்யம் - இறைவன் இடக்கையிலுள்ள பாஞ்சசன்யம் என்னும் பெயருடைய சங்கு.) (உசு)

அழகுறுத்தி உடனிருந்து உண்ண அருள் என்றல்

கூடாரை வெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா! உன்தன்னைப்
பாடிப் பறைகொண்டு யாம்பெறு சம்மானம்
நாடு புகழும் பரிசினால் நன்றாகச்
சூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூவே
பாடகமே யென்றனைய பல்கலனும் யாமணிவோம்
ஆடை யுடுப்போம் அதன்பின்னே பாற்சோறு
மூடநெய் பெய்து முழங்கை வழிவாரக்
கூடி யிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **கூடாரை...சம்மானம்** - *தன் அடியைத் தொழாதவரை வெற்றிகொள்ளும் குணத்தையுடைய கண்ணபிரானே! உன்னை அன்போடு பாடிப் பறையைப்பெற்றுப் பின்னும் நாங்கள் பெறும்படியான பரிசுகள் யாவை எனில்,* **நாடு...வளையே** - *நாட்டார் புகழுகைக்கு ஈடாக முன்கைச்சரியும் தோளுக்கிடும் அணிகலனான தோள்வளையும்,* **தோடே...அணிவோம்** - *தோடும் கர்ணப்பூவும் (காலணியாகிய) பாடகமும் என்றாற்போல் சொல்லப்பட்ட பலவகையான அணிகளும் (நீயும் நப்பின்னைப் பிராட்டியுமாக இருந்து பூட்ட) நாங்கள் நன்றாக அணிவோம்,* **ஆடை...குளிர்ந்து** - *திருப்பரிவட்டங்களை (நீ உடுத்த) உடுப்போம், அதற்குப் பின்பு பாற்சோறானது மறையும்படி நெய் பரிமாறி முழங்கைவழி வழியும்படியாக உண்டு (நீயும் நாங்களுமாகக்) கூடியிருந்து இன்புற்றுக் குளிரவேண்டும் (என்கிறார்கள்).* (உஎ)

வெருளாது எங்கட்கு வேண்டுவன அருளென்றல்

கறவைகள் பின்சென்று கானம்சேர்ந் துண்போம்
அறிவொன்று மில்லாத ஆய்க்குலத்துஉன் தன்னைப்
பிறவி பெறுந்தனை புண்ணியம் யாமுடையோம்
குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா! உன்தன்னோடு
உறவேல் நமக்குஇங்கு ஒழிக்க ஒழியாது
அறியாத பிள்ளைகளோம் அன்பினால் உன்தன்னைச்
சிறுபே ரழைத்தனவும் சீறி யருளாதே
இறைவா! நீ தாராய் பறையேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **கறவைகள் ...... ஆய்க்குலத்து** - *பசுக்களின் பின்னேபோய்க் காட்டிலே பொருந்தி உடம்போம்பி உண்டு திரியுமவர்களாயும் சற்றேனும் அறிவுமில்லாத இடைக்குலத்திற் பிறந்த நாங்கள்,* **உன் ... உடையோம்** - *உன்னை ஒத்த குலத்தானைப் பெறத்தக்க புண்ணியத்தை உடையவர்களாயும் இராநின்றோம்,* **குறைவொன்று...ஒழியாது** - *ஒருவகைக் குறையும் இல்லாதவனாய்க் கோவிந்தனென்னும் பெயரையுடையனாய் உள்ள சுவாமியானவனே, உன்றன்னோடு (எங்களுக்கு உண்டான) தொடர்பு இங்கே உன்னாலும் எங்களாலும் ஒழிக்கமுடியாது,* **அறியாத...பறை** - *(ஆதலால் உலக வழக்கம் ஒன்றும்) அறியாத சிறுமிகளாகிய நாங்கள் உன்னை அன்பாலே (நாராயணன் என்ற) சிறிய பெயராலே அழைத்ததைக் குறித்து அன்பரைப் பெரிதும் விரும்புகிறீர்; வெகுளாமல் நாங்கள் வேண்டிய பறையைத் தந்தருள வேண்டும் (என்கிறார்கள்).* (உஅ)

எந்நாளும் அடிமையாயிருக்க வேண்டல்

சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துஉன்னைச் சேவித்துஉன்
பொற்றாமரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய்
பெற்றம்மேய்த் துண்ணும் குலத்தில் பிறந்துநீ
குற்றேவல் எங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது
இற்றைப் பறைகொள்வா னன்றுகாண் கோவிந்தா!
எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன்தன்னோடு
உற்றோமே யாவோம் உனக்கேநாம் ஆட்செய்வோம்
மற்றைநங் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **கோவிந்தா** - பசுக்களைக் காக்கும் கண்ண பிரானே, **சிற்றம்...கேளாய்** - மிகவும் விடியற்காலையிலே இங்கு வந்து தேவரீரை வழிபட்டுத் தேவரீருடைய அழகிய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை மங்களாசாசனம் பண்ணுகைக்குப் பயனைக் கேட்டருள வேண்டும், **பெற்றம்...போகாது** - பசுக்களை மேய்த்துப் பின்பு உண்ணும் இடைக்குலத்தில் திருவவதரித்த தேவரீர் எங்களிடத்தில் அந்தரங்க கைங்கர்யங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளாமல் இருத்தல் கூடாது, **இற்றைப்...பிறவிக்கும்** - பசுக்களைக் காப்பாற்றுபவரே தாங்கள் கொடுக்கும் பறையைப் பெற்று இன்றைக்கு அகலுகைக்கு நாங்கள் வந்தோமல்லோம் காலமுள்ளதனையும் (தேவரீருடைய) எவ்வவதாரங்களிலும், **உன் தன்னோடு...மாற்று** - தேவரீருடைய உறவு உடையவர்களாகக் கடவோம் (அநந்யார்ஹைகளா யிருக்கவேண்டும்) தேவரீருக்கே நாங்கள் அடிமை செய்யக் கடவோம்; எங்களுக்கு வேறு பொருளில் உண்டாகும் விருப்பங்களைத் தவிர்த்தருள வேண்டும் (என்கிறார்கள்). (௨௯)

தமிழ்மாலை முப்பதால் சார்வர் பேரின்பு

வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனைத்
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
அங்கப் பறைகொண்ட வாற்றை அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத் தண்தெரியல் பட்டர்பிரான் கோதைசொன்ன
சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே
இங்கிப் பரிசுரைப்பா ரீரிரண்டு மால்வரைத்தோள்
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
எங்கும் திருவருள்பெற்று இன்புறுவ ரெம்பாவாய்.

(பொருள்) **வங்கக்...இறைஞ்சி** - கப்பல்களை உடைய திருப் பாற்கடலைக் கடைந்து தேவர்களுக்கு அமிழ்தம் தந்தருளின திருமகள் நாதனான கண்ணபிரானை நிறைமதியை ஒத்த அழகிய முகத்தையும் செவ்விய அணிகலன்களையும் உடைய ஆயர்மகளிர் சென்று வணங்கி மங்களாசாசனம் பண்ணி, **அங்கப்...சொன்ன** - அத்திரு ஆய்ப்பாடியில் நாட்டுக்குப் பறையென்றொரு தலைக் கீட்டையிட்டுத் தாங்கள் அடிமையைக் கைக்கொண்ட வரலாற்றை அழகிய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் திருவவதரித்தவரும் குளிர்ந்த புதிய தாமரை மலர்களாலாகிய மாலையை உடையவரும் பிராமண உத்தமரான பெரியாழ்வாருடைய திருமகளாரானவருமான ஆண்டாள் அருளிச்செய்த, **சங்கத்.. இன்புறு** -(ஆயர்மகளிர்) திரள் திரளாகக்கூடி அனுபவித்த பிரபந்தமாய்த் தமிழ்ப் பாமாலையான முப்பது பாசுரங்களையும் தப்பாமல் இந்தச் சமுசாரத்திலே இப்பாசுர மாத்திரத்தைச் சொல்லுமவர்கள் எல்லா இடங்களிலும் பெரிய மலையை யொத்து திண்ணிதாயிருந்துள்ள நான்கு திருத்தோள்களையும் சிவந்த திருக்கண்களையும் அழகிய திருமுக மண்டலத்தையு முடையனாய் (நித்திய விபூதியும் லீலா விபூதியுமாகிற) செல்வத்தையுடையனாய்த் திருமகள்நாதனாய் உள்ள நாராயணன் அருளைப் பெற்றுப் பேரின்பத்துடன் வாழ்வர். (௩௰)

ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

பொருளியல்பு

"மார்கழித்திங்கள்" இத்திருப்பாட்டு திருப்பாவையின்கண் உள்ள ஏனைப்பாட்டுக்களின் கருக்கொண்டு திகழ்கின்றதென்பதையும் பிறவற்றையும் ஆன்றோர்கள் அமைவுற விரித்து விளக்கியுள்ளார்கள். அவற்றின் சுருக்கத்தை இங்கே தருகின்றோம்.

"மார்கழித்திங்கள்" மதிநிறைந்த நன்னாள், நீராடப்போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர் சீர்மல்கு ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள், கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன், நந்தகோபன், குமரன், கார்மேனி, செங்கண், கதிர்மதியம் போல் முகத்தான், நாராயணன் என்னும் ஒன்பது திருமொழிக்குறிப்புக்களாலும் முறையே முதலைந்து திருப்பாட்டுக்களையும், ஆறுமுதல் பதினைந்து வரையுள்ள பத்துப்பாட்டுக்களையும், பதினாறுமுதல் முப்பதுவரையுள்ள பாட்டுக்களையும் அமைவுறக்குறிப்பன.

ஆவிகள் அனைத்தும் ஆண்டான் திருவடியைக் கூடி மீண்டு வாரா அடிமைபூண்டு யாண்டும் பெறற்கரிய பேரின்பப் பெருவாழ்வு நுகர்ந்து இன்புறப் **பெண், அன்பு** என்னும் ஒரு மாத்திரைப்பெற்றி எய்துதல் வேண்டும். ஆண்டாள் இயல்பாகவே அப்பெற்றி வாய்ந்தவர். ' ஏனை ஆழ்வார்கள் **ஆண் அறிவு** என்றும் இருமாத்திரைப் பெற்றியர். அவர்கள் ஒரு மாத்திரை (பெண்மை) எய்தியே பாடியருளினர். ஆழ்வார் பதின்மரையும் இங்ஙனமே குறிப்பிற் புலனாக வைத்தமையை விரிந்த நூலுட் காண்க. ஆண்டாள் பள்ளமடையன்பாம் பான்மையர்.

ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

அப்பர் அச்சகம், சென்னை-1. II E. C. 3200.—12-1958.

சமய வளர்ச்சிக்கான

கழக வெளியீடுகள்

மலர் வழிபாட்டு வரிசை

பிள்ளையார் வழிபாடு	அணா	1
முருகப்பெருமான் வழிபாடு	,,	1
சிவபெருமான் வழிபாடு	,,	1
உமையம்மை வழிபாடு	,,	1
அம்பலவாணர் வழிபாடு	,,	1
திருமால் வழிபாடு	,,	1

சமயவளர்ச்சி நூல்கள்

திருநீறும் சிவமணியும்	,,	1
திருவைந்தெழுத்து	,,	1
சிவதீக்கை	,,	1
திருவிளக்கு வழிபாடு	,,	1
திருக்கோவில் வழிபாடு	,,	1
வழிபாட்டுக்குரிய தேவாரத்திரட்டு	,,	1
வழிபாட்டுக்குரிய பிரபந்தத்திரட்டு	,,	1
பள்ளிக்கூட வழிபாடு	,,	2
திருவெம்பாவை (உரையுடன்)	,,	2

வேண்டுகோள் பதிகங்கள்

(துன்பம் நீக்குவன)

1, 2, 3, 4, 5 புத்தகங்கள் தனித்தனி விலை	,,	1

பிற நூல்கள்

பூப்பிள்ளை அட்டவணை	,,	3
திருவாசகத் திருவகவல்	,,	1½
கழகச் சைவ வினாவிடை (முதற் புத்தகம்)	,,	3
சைவசமய நோன்பு விளக்கம்	,,	6

விலை காசு 15.

அப்பர் அச்சகம், சென்னை - 1.